

نواسخ :

گاهی بر سر مبتداء و خبر عواملی داخل می شود که مبتداء و خبر را از مبتداء و خبریت **خارج** می کند به عبارتی حکم آن ها را نسخ می کند؛ به این عوامل **نواسخ** می گویند.

افعال ناقصه :

اولین مورد از این نواسخ **افعال ناقصه** اند که این افعال بر سر مبتداء و خبر داخل شده و مبتداء را به عنوان **اسمِ خودشان**، رفع و خبر را به عنوان **خبرِ خودشان**، نصب می دهند.

افعال ناقصه عبارتند از :

كَانَ، صَارَ، أَصْبَحَ، أَمْسَى، أَضْحَى، ظَلَّ، بَاتَ، مَا فَتِيَ، مَا أَنْفَكَ، مَا بَرِحَ، مَا زَالَ، مَا دَامَ و لَيْسَ.

این افعال بر سر مبتداء و خبر داخل شده و مبتداء را مرفوع کرده و به عنوان **اسمِ خودشان** قرار می دهند و خبر را منصوب کرده و به عنوان **خبرِ خودشان** قرار می دهند؛ مانند : ما **كَانَ** ابراهیم **يَهُودِيًّا**؛ که **كَانَ** که از افعال ناقصه است و بر سر ابراهیم **يَهُودِيًّا** آمده و ابراهیم اسم آن و **يَهُودِيًّا** خبر آن شده است؛ به همین خاطر منصوب می باشد.

مثال های دیگر :

إِنْ كُنْتَ **تَقِيًّا**؛ که **كُنْتُ** از افعال ناقصه و اسم آن **تَ و تَقِيًّا** خبر آن است؛ و **كَانَ** **أَمْرًا** **مَقْضِيًّا**؛ که **كَانَ** از افعال ناقصه و اسم آن **هُوَ** ضمیر مقدر است و **أَمْرًا** خبر آن است.